

NEKA GLEDIŠTA STALNOG STRUČNOG USAVRŠAVANJA ODGOJITELJA PREDŠKOLSKE DJECE U SLOVENIJI

Prof. dr. sc. Jurka Lepičnik Vodopivec
Pedagoška fakulteta,
Univerza v Mariboru (Slovenija)
e-mail: jurka.lepicnik@uni-mb.si

S a ž e t a k

U ovom kompleksnom i nestabilnom svijetu može preživjeti samo pojedinac koji neprestano uči. Zato je sveživotno učenje postulat današnjeg života. U prvom dijelu izlaganja predstavljamo teoretska ishodišta stalnog stručnog usavršavanja kao segmenta sveživotnog učenja odgojitelja predškolske djece. Pri tom pratimo pomak od tradicionalnih koncepata prema suvremenim konceptima obrazovanja.

Uz pomoć empirijskog istraživanja u nastavku su prikazana neka gledišta stalnog stručnog usavršavanja odgojitelja koja se odnose na motive, metode i izvođače stalnog stručnog usavršavanja. U uzorku je obuhvaćeno 111 odgojitelja predškolske djece. Utvrdili smo kako među motivima odlučivanja odgojitelja za stalno stručno usavršavanje prevladavaju profesionalni motivi, što možemo protumačiti kako je na tom segmentu stalno stručno usavršavanje odgojitelja orijentirano prema suvremenim konceptima obrazovanja. I među metodama stalnog stručnog usavršavanja prevladavaju metode koje se temelje na tzv. iskustvenom učenju, a temeljem kojeg utvrđujemo kako i u tom segmentu možemo govoriti o suvremeno orijentiranom konceptu stalnog stručnog usavršavanja odgojitelja. Temeljem dobivenih rezultata na segmentu izbora izvođača stalnog stručnog usavršavanja odgojitelja ocjenjujemo da ostajemo nešto upleteniji u tradicionalne koncepte obrazovanja jer prevladavaju težnje za vanjskim izvođačima.

Ključne riječi: *Stalno stručno usavršavanje, odgojitelji predškolske djece, motivi, metode, izvođači.*

Uvod

U današnje vrijeme je značaj znanja i informacija sve veći, isto tako sve je više ljudi svjesno kako će morati učiti cijelog života. Brz razvoj traži od pojedinca sposobnost prilagođavanja neprestanim promjenama, a one su moguće samo sa solidno obrazovanom i inovativnom radnom snagom koja uvijek iznova dopunjuje svoje znanje. Upravo zbog neprestanih promjena ne možemo očekivati da će odgojitelji u okviru redovnog studija dobiti sva potrebna znanja za uspješno

obavljanje svojih profesionalnih zadataka jer je obrazovanje odgojitelja proces koji traje cijeli život.

Sveživotno učenje odgojitelja

U kontekstu sveživotnog učenja odgojitelja i učitelja u Europi dodajemo i stalno stručno usavršavanje, iako se u posljednje vrijeme uvodi novi širi pojam tj. stalni stručni razvoj (<http://www.eurydice.org>) koji opisuje više mogućih načina razvoja karijere učitelja i odgojitelja.

U Europi su se razvili različiti modeli stalnog stručnog usavršavanja učitelja i odgojitelja. U kasnim šezdesetim godinama ovi modeli su uglavnom bili usmjereni u tradicionalne koncepte prijenosa znanja na pojedinca. U budućnosti će za stalno stručno usavršavanje biti potrebni novi oblici usmjerenih djelatnosti u školu i vrtić, a kod kojih će nastavnici odgojitelja dugoročno sudjelovati sa zaposlenima u vrtiću i svi sudionici će nastojati poboljšati kvalitetu vrtića. Sve više pažnje se, uz formalne oblike, posvećuje i neformalnim oblicima učenja u struci, snažan je utjecaj i različitih europskih projekata odnosno europskih programa stalnog stručnog usavršavanja.

Fekonja i dr. (2002.) pokazatelju obrazovanja dodaju npr. uključenost zaposlenika u obrazovanje, uzimanje u obzir njihovih potreba i želja za daljnjim obrazovanjem, financijske i organizacijske uvjete uključivanja u obrazovanje. Peček (2003.) tvrdi kako smo u obrazovanju zaposlenika u vrtiću svjedočili pomaku od tradicionalnih koncepata prema modernim konceptima obrazovanja. Prilikom opisa karakteristika i razlika između ova dva koncepta obrazovanja autorica (također tamo) sažima Chenga (1996.):

- Obrazovni procesi tradicionalnih koncepata vođeni su izvana: planira i vodi ih školska vlast odn. vanjski stručnjaci; od odgojiteljica se ne očekuje da sudjeluju u planiranju obrazovanja; obrazovne djelatnosti ne zadovoljavaju sve obrazovne potrebe zaposlenika. Novi koncepti obrazovanja usmjereni su u vrtić: obrazovne djelatnosti odgovaraju potrebama vrtića i njenih zaposlenika; zaposleni sudjeluju u planiranju obrazovanja, doprinose svoje zamisli i iskušavaju ih u praksi.

- Tradicionalni obrazovni koncepti usmjeruju: obrazovanje je uglavnom namijenjeno suočavanju s različitim problemima, a ne zadovoljavanju potreba konkretnog vrtića i njegovih zaposlenika. Novi koncepti obrazovanja su razvojni: obrazovne aktivnosti su planirane za razvojne potrebe konkretne organizacije, pojedinih grupa ili pojedinaca.

- Tradicionalni koncepti obrazovanja većinom su nesistematični: nema dugoročne strategije razvoja i sistematičnog vođenja vrtića. Novi obrazovni koncepti su konstantni i sistematični: oblikovana je dugoročna strategija razvoja: vrtić je sistematički vođen; obrazovne aktivnosti su uključene u godišnji plan rada.

- Sadržaj tradicionalnih koncepata obrazovanja je nepotpun: previše naglašava tehničko znanje i teži praćenju ponašanja zaposlenika. Sadržaj novih koncepata obrazovanja je svestran: naglasak je na razvoju različitih tehnika, vrijednosti i uvjerenja zaposlenika.

- Tradicionalni obrazovni koncepti usredotočeni su na pojedinca: teže razvoju i napretku pojedinca i time zanemaruju napredak pojedinih grupa zaposlenih u vrtiću i organizacije kao cjeline; obrazovanje je namijenjeno samo odgojiteljicama, a ne i ostalim zaposlenicima u vrtiću. Novi koncepti obrazovanja usredotočeni su na pojedinca, pojedine grupe i vrtić kao cjelinu: aktivnosti obrazovanja namijenjene su svim zaposlenicima, ne samo odgojiteljicama.

- U tradicionalnim konceptima obrazovanja poučavaju većinom vanjski stručnjaci i predavači koji nisu uvijek (dobro) upoznati sa situacijama konkretnog vrtića i tako npr. daju loše i neodgovarajuće primjere. U novim konceptima obrazovanja predavači su kako vanjski, tako i unutarnji stručnjaci.

- U tradicionalnim konceptima obrazovanja uloga slušatelja odn. sudionika obrazovanja je pasivna: metode obrazovanja su jednolične, a predavanja zasnovana većinom na teorijskom temelju. U novim konceptima obrazovanja slušatelji su aktivni: prevladavaju različite metode i oblici rada (seminari, pedagoške radionice, domaći i međunarodni projekti, razgovori, vođene diskusije, rad u paru, međusobne hospitacije, studijski kružoci itd.).

- Motivacija zaposlenih u tradicionalnim konceptima je prije svega vanjska npr. nagrade u obliku napredovanja ili smanjenja radnih obveza. U novim konceptima je najvažnija unutarnja ili intrinzična motivacija, npr. želja zaposlenika za profesionalnim rastom.

Zakonom prihvaćenim u devedesetim godinama postavljeni su čvrsti temelji za sveživotno obrazovanje stručnih radnika u odgoju i obrazovanju u Sloveniji jer temeljni cilj daljnjeg obrazovanja i usavršavanja stručnih radnika u odgoju i obrazovanju postaje osiguravanje stručne osposobljenosti za poučavanje određenog predmeta ili predmetnog područja odnosno obavljanje određenog stručnog rada, podupiranje profesionalnog i stručnog razvoja svakog stručnog radnika, razvoja javnog vrtića i škole te razvoja cjelokupnog sistema odgoja i obrazovanja i time povećanja njegove kvalitete i učinkovitosti (Pravilnik o daljnjem obrazovanju i usavršavanju stručnih radnika u odgoju i obrazovanju, 2004.)

Stalno stručno usavršavanje je sastavni dio obrazovanja pedagoških radnika. Fekonja i dr. (2002.) pokazatelju stalnog stručnog usavršavanja dodaju planiranje, izbor i realizaciju različitih oblika stalnog stručnog usavršavanja, raznolikost ponude, aktualnost sadržaja, broj sati usavršavanja, dostupnost i upotrebu stručne literature. Stručno usavršavanje je prije svega namijenjeno poboljšanju rada, dopunjavanju znanja i okrijepi stručne kompetentnosti. Odgojiteljica se tako upoznaje s novim i alternativnim metodama i oblicima rada, novim sadržajem, novim pogledima na razvoj djeteta, različitim načinima poticanja djetetova razvoja, novom tehnologijom i dr. Usavršavanje bi se temeljilo na iskustvenim metodama učenja koje aktiviraju iskustva odgojiteljice.

Sadržajno opredjeljenje istraživanja

Temeljno istraživačko pitanje koje smo postavili jest, je li stalno stručno usavršavanje odgojitelja usmjereno pretežno u tradicionalne ili suvremene koncepte obrazovanja. Pri tom polazimo od navedena Chengova (1996.) opredjeljenja

tradicionalnog i suvremenog obrazovanja. Zanimali su nas: *motivi*, na temelju kojih se odlučuju za stalno stručno usavršavanje, *metode* te *izvođači* stalnog stručnog usavršavanja odgojitelja.

Metodološko opredjeljenje istraživanja

Temeljni pristup koji smo upotrijebili u istraživačkom radu je deskriptivna metoda neeksperimentalnog empirijskog pedagoškog istraživanja.

Uzorak

Istraživanje se temelji na neslučajnom namjenskom uzorku 111 odgojitelja vrtića iz cijele Slovenije. Većina anketirani (72 od. 64,3%) ima više od 20 godina radnog staža i završenu srednju školu za odgojitelje (63 odn. 56,3%). Završenu višu školu za odgojitelje ima 19 anektiranih odn. 17% svih, dok je 29 odn. 25,4% onih koji imaju visoku stručnu spremu. S obzirom na status vrtića (vrtić u sklopu škole, privatni vrtić) utvrđujemo da je 53 odn. 47,3% anketiranih iz vrtića u sklopu škole dok je iz privatnih vrtića 58 odn 51,8% anketiranih. S obzirom na lokaciju vrtića udio onih ispitanika koji dolaze iz grada je 50,9% (57 ispitanika) dok iz predgrađa dolazi 54 ispitanika odn. 48,2%.

Instrumentarij

Podatke smo sakupili nestandardiziranim anketnim upitnikom za odgojitelje. Uvid u funkcioniranje upitnika s gledišta mjernih karakteristika dobili smo praktičnim sondažnim pokusom na pokusnom uzorku odgojitelja. Sakupljene podatke smo obradili statističkim programskih paketom SPSS-x.

Rezultati i interpretacija

Motivi na temelju kojih se odgojitelji odlučuju za stalno stručno usavršavanje

Motive smo razvrstali u kategorije: *profesionalni motivi* (ova kategorija izražava želju ispitanika prema osobnom i profesionalnom rastu te njihovoj korisnosti i utjecajnom djelovanju. Izražavaju se stajališta kao npr.: zanimanje odgojiteljice je koristan javni rad, kao odgojiteljica mogu biti javni primjer djeci, kao odgojiteljica mogu kreativno raditi, i sl...), *materijalni motivi* (u toj kategoriji je riječ o vanjskoj motivaciji koja se temelji na povoljnim ekonomsko – socijalnim posljedicama rada te mogućnostima napredovanja i daljnjeg obrazovanja. U sklop razvrstavamo: privlačne radne uvjete npr. dodatno nagrađivanje, kraće radno vrijeme, mogućnost nastavka obrazovanja i sl...)

Tablica 1: Apsolutne frekvencije (f) i postotak frekvencije (f%) odgovora s obzirom na motiv na temelju kojeg se odgojiteljice odlučuju za stalno stručno usavršavanje

Motiv	f	f %
Profesionalni	91	81,3
Materijalni	9	8,0
Drugo	11	9,8
Ukupno	111	100,0

Podaci govore da kod većine ispitanika prevladavaju profesionalni motivi u odlučivanju za stalno stručno usavršavanje. Zanimalo nas je kako se taj motiv reflektira kroz varijablu radnog staža, stupanj obrazovanja te status i lokaciju vrtića. Rezultati su vidljivi u Tablici 2.

Tablica 2: Ocjena motiva temeljem kojih se odgojiteljice odlučuju za stalno stručno usavršavanje s obzirom na radni staž, stupanj obrazovanja, status i lokaciju vrtića ispitanika

	Radni staž		Stupanj obrazovanja				Status vrtića		Lokacija vrtića	
	do 20 godina	iznad 21 godine	4 - godišnja srednja odgo.	5 - godišnja petogodišnja odgo.	viši stupanj	visoki stupanj	u sklopu škole	privatan	grad	Predgrađe
profesionalni	30 33,0%	61 67,0%	28 30,8%	24 26,4%	17 18,7%	22 24,2%	45 49,5%	46 50,5%	46 50,5%	45 49,5%
materijalni	5 55,6%	4 44,4%	4 44,4%	1 11,1%	0 0%	4 44,4%	5 55,6%	4 44,4%	5 55,6%	4 44,4%
Drugo	4 36,4%	7 63,6%	3 27,3%	3 27,3%	2 18,2%	3 27,3%	3 27,3%	8 72,7%	6 54,5%	5 45,5%
Ukupno	39 35,1%	72 64,9%	35 31,5%	28 25,2%	19 17,1%	29 26,1%	53 47,7%	58 52,3%	57 51,4%	54 48,6%
χ^2 -pokus	$\chi^2=1,842$, g=2, P=0,398		$\chi^2=4,304$, g=6, P=0,636				$\chi^2=2,174$, g=2, P=0,337		$\chi^2=0,123$, g=2, P=0,936	

Rezultati govore kako su profesionalni motivi oni koji prevladavaju u procesu odlučivanja odgojitelja za stalnim stručnim usavršavanjem i s obzirom na radni staž, stupanj obrazovanja te status i lokaciju vrtića, iako statističke razlike ne možemo dokazati, nedvojbeno je kako je varijabla profesionalni motiv najčešći motiv odlučivanja odgojitelja za stalno stručno usavršavanje bez obzira na radni staž, stupanj obrazovanja, status i lokaciju vrtića.

Oblici stalnog stručnog usavršavanja

U oblike stalnog stručnog usavršavanja uvrstili smo *pedagoške radionice, predavanja, studijske kružoke i seminar.*

Tablica 3: Apsolutne frekvencije (f) i postotak frekvencije (f%) odgojiteljica prema učinkovitosti oblika usavršavanja

	f	f %
pedagoška radionica	28	25,0
predavanje	4	3,6
studijski kružok	46	41,1
seminar	20	17,9
Drugo	13	11,6
Ukupno	111	100,0

Najviše odgojiteljica (41,1%) smatra kako je najučinkovitiji oblik usavršavanja studijski kružok. 25,0% odgojiteljica smatra kako je pedagoška radionica najučinkovitiji oblik. Slijedi ocjena da je seminar najučinkovitija metoda stalnog stručnog usavršavanja te ocjena da je predavanje (3,6%) najučinkovitija metoda. Ispitanici su se s 11, 6% odlučili za druge oblike stalnog stručnog usavršavanja; u ovu su rubriku zapisali kombinacije gore navedenih oblika.

Tablica 4: Ocjena učinkovitosti oblika usavršavanja s obzirom na radni staž, stupanj obrazovanja, status i lokaciju vrtića

	Radni staž		Stupanj obrazovanja				Status vrtića		Lokacija vrtića	
	do 20 godina	iznad 21 godine	4 - godišnja srednja odg.	5 - godišnja odg.	viši stupanj obrazovanja	visoki stupanj obrazovanja	u sklopu škole	privatan	grad	predgrade
ped. radionica	11 39,3%	17 60,7%	11 39,3%	5 17,9%	3 10,7%	9 32,1%	10 35,7%	18 64,3%	15 53,6%	13 46,4%
predavanje	3 75,0%	1 25,0%	1 25,0%	0 0%	2 50,0%	1 25,0%	2 50,0%	2 50,0%	1 25,0%	3 75,0%
studijski kružoci	17 37,0%	29 63,0%	13 28,3%	12 26,1%	9 19,6%	12 26,1%	23 50,0%	23 50,0%	25 54,3%	21 45,7%
seminar	5 25,0%	15 75,0%	7 35,0%	7 35,0%	2 10,0%	4 20,0%	12 60,0%	8 40,0%	6 30,0%	14 70,0%
Drugo	3 23,1%	10 76,9%	3 23,1%	4 30,8%	3 23,1%	3 23,1%	6 46,2%	7 53,8%	10 76,9%	3 23,1%
Ukupno	39 35,1%	72 64,9%	35 31,5%	28 25,2%	19 17,1%	29 26,1%	53 47,7%	58 52,3%	57 51,4%	54 48,6%
χ^2 -pokus	$\chi^2=4,799$, g=4, P=0,309		$\chi^2=8,600$, g=12, P=0,737				$\chi^2=2,943$, g=4, P=0,567		$\chi^2=8,385$, g=4, P=0,078	

Najviše odgojiteljica ocjenjuje kako je najučinkovitiji oblik studijski kružok, slijedi pedagoška radionica te seminar. Za predavanje kao najučinkovitiji oblik odlučilo se samo četvero intervjuiranih, tri od njih s radnim stažem do 20 godina. U slučaju kontroliranja uloge lokacije vrtića ukazuje tendencija (P=0,078) da među onima kojima se čini kao najučinkovitiji oblik kombinacija više oblika prevladavaju odgojitelji zaposleni u gradskim vrtićima.

Izvođači stalnog stručnog usavršavanja

Tablica 5: Apsolutne frekvencije (f) i postotak frekvencija (f%) odgojiteljica prema tome tko bi trebao provesti usavršavanje

	f	f %
suradnici	3	2,7
domaći stručnjaci	90	80,4
inozemni stručnjaci	18	16,1
Ukupno	111	100,0

Velika većina odgojitelja (80,4%) želi kako bi usavršavanje proveli domaći stručnjaci, vjerojatno ponajprije zbog jezika. Ipak, povremeno je dobro da svoje znanje i iskustva predstave i inozemni stručnjaci. 16,1% odgojiteljica želi da ga izvode i inozemni stručnjaci jer su također svjesne da su važna i inozemna iskustva. Samo tri odgojiteljice su izrazile želju da usavršavanje provedu suradnici.

Tablica 6: Ocjena anketiranih o izvođačima stalnog stručnog usavršavanja s obzirom na radni staž, stupanj obrazovanja te status i lokaciju vrtića

	Radni staž		Stupanj obrazovanja				Status vrtića		Lokacija vrtića	
	do 20 godina	iznad 21 godine	4-godišnja srednja odgo.	5-godišnja odgo.	viši stupanj obrazovanja.	visoki stupanj obrazovanja	u sklopu škole	privatan	grad	predgrađe
suradnici	2 66,7%	1 33,3%	2 66,7%	0 0%	0 0%	1 33,3%	3 100,0%	0 0%	3 100,0%	0 0%
domaći stručnjaci	26 28,9%	64 71,1%	28 31,1%	24 26,7%	16 17,8%	22 24,4%	41 45,6%	49 54,4%	46 51,1%	44 48,9%
inozemni stručnjaci	11 61,1%	7 38,9%	5 27,8%	4 22,2%	3 16,7%	6 33,3%	9 50,0%	9 50,0%	8 44,4%	10 55,6%
Ukupno	39 35,1%	72 64,9%	35 31,5%	28 25,2%	19 17,1%	29 26,1%	53 47,7%	58 52,3%	57 51,4%	54 48,6%
χ^2 -pokus	$\chi^2=8,179$, g=2, P=0,017		$\chi^2=3,209$, g=6, P=0,782				$\chi^2=3,493$, g=2, P=0,174		$\chi^2=3,188$, g=2, P=0,203	

S obzirom na stupanj obrazovanja te status i lokaciju vrtića nismo utvrdili statistički značajne razlike. Statistički značajna razlika postoji s obzirom na radni staž ispitanih odgojitelja ($\chi^2=8,179$, g=2, P=0,017). Dobrih 80% ih je odlučilo da usavršavanje provode domaći stručnjaci. Za domaće stručnjake odlučilo se više onih koji imaju više radnog staža, dok među ostalima nema bitnih razlika. Oni s dužim radnim stažem prednost više daju domaćim stručnjacima te im više vjeruju. Za strane stručnjake se odlučilo 16% odgojiteljica, većinom s kraćim radnim stažem što je posve razumljivo jer su se školovale u vremenu kada je protok informacija i znanja vrlo važan. Samo tri odgojiteljice su se odlučile za odgovor kako bi obrazovanje proveli suradnici.

Zaključak

Temeljem dobivenih podataka možemo sa sigurnošću tvrditi kako je sveživotno obrazovanje odgojitelja predškolske djece postalo nepogrešiv i sastavni dio naše teorije i prakse.

Polazeći od Chengova (1996.) opredjeljenja tradicionalnog i suvremenog shvaćanja obrazovanja proučavali smo motive odgojitelja za stalno stručno usavršavanje, metode stalnog stručnog usavršavanja te izvođače tog samog. Na temelju empirijskih podataka utvrdili smo kako među motivima određivanja prevladavaju profesionalni motivi što jako veseli jer možemo shvatiti da je na tom segmentu stalno stručno usavršavanje odgojitelja orijentirano prema suvremenim konceptima obrazovanja.

Podatak o tome kako među metodama stalnog stručnog usavršavanja prevladavaju metode koje se temelje na tzv. iskustvenom učenju (studijski kružoci, pedagoške radionice, seminari), gdje prevladava dvosmjerna komunikacija, dijalog i drugi oblici aktivnog učenja ukazuje na ocjenu da i u ovom segmentu možemo govoriti o suvremeno orijentiranom konceptu stalnog stručnog usavršavanja odgojitelja.

S obzirom na ocjene tko treba izvoditi stalno stručno usavršavanje odgojitelja naša su očekivanja bila drugačija. Naime, očekivali smo da odgojitelji prije svega žele stručnjake iz vlastitih redova – suradnike. Rezultati pokazuju kako među poželjne izvođače prije svega spadaju vanjski domaći i inozemni stručnjaci, dakle stručnjaci koji nisu upleteni u svakodnevni život i rad vrtića. Na temelju dobivenih rezultata ocjenjujemo kako na tom segmentu stalno stručno usavršavanje ostaje nešto upletenije u tradicionalne koncepte obrazovanja gdje su izvođači većinom vanjski stručnjaci (domaći i inozemni) koji nisu uvijek (dobro) upoznati sa situacijama konkretnog vrtića i tako npr. daju loša, neodgovarajuća i neprimjerena rješenja.

Svjesni smo kompleksnosti stalnog stručnog usavršavanja odgojitelja predškolske djece te dobivene rezultate obrađujemo s perspektive uvida u polje sveživotnog učenja koje će od nas ubuduće zahtijevati neprestano evaluiranje i praćenje tog samog s ciljem osiguravanja kvalitetnog predškolskog odgoja.

Literatura

Fekonja, U., Kavčič, T. i Marjanovič Umek, M. (2002.). Ravni, področja in kazalci kakovosti predšolske vzgoje v vrtcu. V L. Marjanovič Umek, U. Fekonja, T. Kavčič i A. Poljanšek (Ur.), *Kakovost v vrtcih* (str. 39-51). Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete.

<http://www.eurydice.org> Važne teme u obrazovanju u Europi (svezak 3) Učiteljsko zanimanje u Europi, profil, trendovi, htjenja. Eurydice. Informacijska mreža o obrazovanju u Europi. Preuzeto 14. 11. 2006.

Jelenc, Z. (1995.). Vseživljensko učenje concept preživetja in akcijski načrt za 21. stoletje. Andragoški center. Ljubljana.

Peček, P. (2003.). Pogledi na osebni in strokovni razvoj. V S. Puš Seme (Ur.), *Posvet: zaupaj vase, poskrbi zase (biti vzgojitelj)* (str. 23-33). Portorož: Skupnost vrtec Republike Slovenije.

Pravilnik o nadaljnem izobraževanju in usposabljanju strokovnih delavcev v vzgoji in izobraževanju (Urdani list RS št.54/2002).

Rečnik, F., Slivar, B., Dekleva, J., Kočevar, B., Stavanja, M., Kuntarič Hribar, I. i dr. (2004.). *Pedagoško-andragoško usposabljanje: priročnik za usposabljanje izobraževalcev* (2. izd.). Ljubljana: Zavod Republike Slovenije za šolstvo: Center za poslovno usposabljanje.

Metodički obzori 7(2012)3

Original research paper

UDK: 371.14:373.211.24(497.4)

Received: 28. 8. 2011.

SOME ASPECTS OF LIFELONG PROFESSIONAL EDUCATION OF PRESCHOOL CHILDREN'S TEACHERS IN SLOVENIA

Prof. Jurka Lepičnik Vodopivec, PhD

Faculty of Education

University of Maribor (Slovenia)

e-mail: jurka.lepicnik@uni-mb.si

Abstract

In today's complex and unstable world an individual can only survive if he constantly learns. Therefore lifelong education is a characteristic of today's life. In the first part of the article the author presents theoretical aspects of organized lifelong education of preschool children's teachers. In this context we analyse the transition from traditional education concepts towards modern ones.

The second part of the article presents empiric research results of certain aspects of lifelong professional education which are related to incentives, methods and organizers of lifelong professional education of preschool children's teachers. The research sample consisted of 111 teachers of preschool children. We have established that the incentives and methods of lifelong professional education are in accordance with modern education concepts, as the incentives are of professional nature and the methods are predominately based on experiential learning. The organizers of teacher's lifelong professional education are however in accordance with traditional education concepts, as this kind of education is predominately executed by third party contractors.

Keywords: *Lifelong professional education, teacher of preschool children, incentives, methods*